

jeg tvivler derfor meget om, at man paa en nogenlunde forsvaerlig Maade vil kunne komme gennem med det Antal Heste, man vil faa efter Udvalgets Forslag. — Da Udvalgets Flertal har bestemt sig til at sætte sig imod, at der bliver udnævnt Militær-Attachéer ved Gesandtskaberne, har jeg ikke noget Saab om at faae en saadan Foranstaltning gennemført. Jeg kan kun beklage det, thi det søles ved Marineministeriet ligesaa fuldt som ved Krigsministeriet et stort Savn, naar man, hver Gang der er Noget i Udlandet, som skal ses, maa sende Officerer herfra, som have langt mere Banskkelighed ved at stæffe sig Afgang til de paagjældende Ophlysninger end en ved det paagjældende Hof ansat Militær-Attaché, og naar Summen er saa lille, forekommer det mig rimeligt, at Udvalget kunde gaa ind derpaa; men det kan maatte komme en anden Gang. — Der er dernæst foreslaaet en Nedsættelse i, hvad der er forlangt, som jeg naturligvis heller ikke venter at faae forandret, men som jeg dog maa udtale mig noget nærmere om, det er med Hensyn til Udgifterne til Projektiler. Jeg erkjender vel, at den Konto, hvorpaa denne Udgift er opført, er bleven forhøjet endel. Den har tidligere været 12,000 Kr., og den blev ifjor forøget til 22,000 Kr. Ministeriet ønsker den iaar forøget til 32,000, men Udvalget vil kun gaa til 27,000 Kr. Det synes altsaa, at det, som Udvalget mener er tilstrækkeligt at bevilge til Projektiler, er 27,000 Kr. imod 12,000 Kr. tidligere. Naar man saaledes uden videre ser paa Summerne og ser, at Bølsbet er blevet rigelig fordoblet, kunde det i Dieblisset se ud, som om det maatte være tilstrækkeligt, men dette er langfra Tilfældet. For det Første veed man jo, at Udgifterne til Projektiler nødvendigvis maa blive større ved Tillæget til Hærløven, idet tre Reserverebatterier ere blevne til Liniebatterier. Men det er ikke engang Hovedsagen. Hovedsagen er den, at Ammunitionen er bleven ganske overordentlig fordyret. Jeg vil saaledes anføre, at f. Ex. Projektilet til den ældre Feltkanon kostede 1 Kr. 50 Dre, medens Projektilet til den nye Feltkanon kostet 4 Kr. 70 Dre, altsaa tre Gange saameget som før. Det er imidlertid gennemgaaende med alle Projektiler. Hertil kommer endnu, at Indførelsen af Granatkædæstter, som jo ved Forsøgene sprænges, ligeledes ere meget besværlige. Det er altsaa langtsfra, at en rigelig Fordobling af Kontoen svarer til den Forsøgelse, som Kontoen nødvendigvis maa kræve, naar man skal afholde de samme Øvelser som tidligere. Der er derfor, naar denne Konto ikke ydeligere forøges, kun en af to Veie at gaa. Den ene er, at man opbruger sin Beholdning; den anden er, at man udblæder at give Mandstabet tilstrækkelig Øvelse. Begge disse to Veie ere lige uforsvaerlige. Jeg vil bemærke, at ved vort Feltartilleri, som ligger saa kort til Tjeneste, have de en ringere aarlig Skjdnung end de allerflestes Steder i Ud-

landet, hvor de ligge flere Aar til Tjeneste, og det vil altsaa være overordentlig uheldigt at nedsætte Bølsbet. — Det Samme, som jeg har sagt her, er Tilfældet i mindre Grad med flere af de andre Poster, saaledes f. Ex. Summen paa Lp., Materiale til Frictionsrør og Brandrør. Der trænges ogsaa overordentlig til denne Forhøielse, som der er forlangt. I saa Henseende skal jeg bemærke, at de tidligere Træbrandrør kostede 85 Dre, og at de nuværende Kruppske Brandrør koste 4 Kr. 20 Dre, altsaa 5 Gange saa meget som tidligere. Det er tydeligt, at, naar man faar et saadant langt dyrere Materiale, som skal forbruges, maa ogsaa den paagjældende Konto forøges.

Med Hensyn til Vædringsforslagene til § 23 skal jeg først nævne Vædringsforslaget under Nr. 100. Det er ganske vist, at 20,000 Kr., som før stod paa Udrustningskontoen, ere flyttede hen paa en anden Konto, uden at Udrustningskontoen er bleven formindsket. Men det ligger jo ganske simpelt i, at en anden Udgift, som ogsaa var 20,000 Kr., er flyttet fra Konto C. 2. til Udrustningskontoen, Forbrug af Materiale, som ganske naturligt fandt sin Plads der. Derimod kunde man iaar ikke nedsætte denne Konto med det Bølsbet af 20,000 Kr., men kunde kun nedsætte det med 5,000 Kr., idet man har fundet det i høi Grad økonomisk rigtigt hvert Aar at undertæste Tærnskibene en nøiere Undersøgelse, hvorved man aldeles kunde undgaa disse overordentlig kostbare Hovedreparationer, som komme med visse Mellemrum. Det vilde være i høi Grad uøkonomisk at lade disse Reparationer bortfalde, men det bliver man nødt til efter Udvalgets Forslag. Forøvrigt skal jeg bemærke, at Udrustningskontoen jo ikke efter Sværnsaloven er sat til at skulle være 800,000 Kr. Den er sat til at svare til 1,200 Mand i 6 Maanedes. Der vil ogsaa være fuldt gyldig Grund til, at den med Tiden kan blive noget højere. Smedens saaledes tidligere et Skud kostede et Par Kroner eller saa, vil nu et eneste Skud med „Lordenhoffold's“ Kanon koste 450 Kr., saa at det vil indses, at Artilleriets Forbrug nødvendigvis maa blive større, end det hidtil har været. — De to Bestillingstillæg, som ere ønskede til Chefen for Spøfficersskolen og Chefen for Underofficersskolen, har Udvalgets Flertal ikke villet gaa ind paa. Der kan naturligvis i den Henseende ikke stilles Fordringer, men det forekommer mig, at Billighed kunde tale for, at en i og for sig saa urimelig Bestemmelse, som den, der er i den nuværende Sværnsordningslov, at i de Stillinger, som i Reglen skulle beholdes af Kommandører, ophører Bestillingstillæget, naar Bestemte blive Kommandører af mellemste Klasse, i Virkeligheden ikke kom til Anvendelse. Forresten er jo ogsaa, som den ærede Drdfører bemærkede, den ene af disse Officerer slet ikke i det Tilfælde; han er analogt stillet med Chefen for Hærens Gæstskole. Der gjælder ikke